

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PERSONAGES

Mannelijke rollen

Burgemeester	Theo Uyttersprot
Secretaris	Jozef Dhondt
Agent	Gaston De Simpel
Boer	Bertje Vandevelde
Brandweerman	Kamiel Desplenter
Professor	Keldermans
TV- reporter	Sammy Jackson

Vrouwelijke rollen

Wijkhoofd	Simonne De Vis
Archivaresse	Antoinette Van De Pestel
Cafébazin	Mariëtte
Ambtenaar	Emmanuelle Verpoest

Figuranten

5 à 8	waarvan 1 cameraman 4 à 7 schoonmakers (M/V)
-------	---

DECOR

Het decor is samengesteld uit drie delen:

een centraal deel (de weide) achteraan de scène, waarvan een oude muur, dwars op de podiumrichting, de enige blikvanger is. Deze muur is bij voorkeur gedeeltelijk gemetseld (met zavel of kalk) en is eigenlijk niet meer dan een ruïne. Achteraan is hij hoger dan vooraan, waar hij enkel nog een twintigtal cm hoog is. Indien mogelijk is de voet van de muur aan weerszijden omgeven door een aarden ophoging (zie schets). De muur zelf is op een speciale wijze opgebouwd, zodat 'special effects' mogelijk worden. (zie aparte noot hierover) Een grasgroen vasttapijt is ideaal om de weide te suggereren. De rest is de avant-scène die uit een linker- en rechterdeel bestaat. Het ene deel toont het (beperkte) interieur van een dorpscaféetje: een tapkast, 4 barkrukken eromheen en een stoel met rugleuning. Het andere deel, aan de overzijde, is de raadzaal van het gemeentehuis, symbolisch voorgesteld door een

vlag die bij elke zitting van de raad in een standaard wordt geplaatst en na de zitting weer wordt weggezet. Hier staan 4 stoelen (of 2 banken) aan weerszijden van een lage tafel. Het middelste deel van de avant-scène wordt als neutraal terrein gebruikt: het is de achtergrond van een lokale TV-zender.

BELICHTING

De belichting stelt geen speciale eisen. Er is enkel een speciale spot nodig met wat diffuus licht om het maanlicht te suggereren. Ergens aan de achterwand hangt dus een maanschijf die ook wat licht uitstraalt; dit licht valt op de muur; uiteraard wordt dat licht aangesterkt door een andere verborgen spot. Voor het overige zijn de spots gericht op ofwel het café, het gemeentehuis, de centrale scène vooraan of de scène achteraan met de muur.

E E R S T E B E D R I J F**1ste scène**

(De achterscène is onbelicht. Enkel het café vooraan is verlicht. Aan de hoek van de bar ligt boer Vandavelde met het hoofd op het barmeubel; voor hem staan een drietal lege bierglazen. Hij is licht aangeschoten, maar spreekt normaal. Mariëtte is enkele glazen aan het afdrogen.

Aan de andere zijde van de avant-scène belicht een spot het gemeentehuis: de vlag staat in een standaard. De agent -in uniform- neemt de standaard en zet hem met de vlag in de hoek. Hij schakelt het licht uit en gaat 'af'. De spot op de vlag is nu uit.)

MARIETTE : *(tot boer)*: De zitting van de gemeenteraad zal nu bijna afgelopen zijn, zeker?

(geen reactie bij de half- slapende boer). Als er maar weer geen heibel ontstaat!

(zij geeft de boer een duwtje; op samenzweerderstoon:) Vorige week is er naar het schijnt een slaande ruzie geweest tussen de burgemeester en mevrouw De Vis, ons wijkhoofd. Dat ze dat meningsverschil maar vlug bijleggen! Slecht voor de klandizie, Bertje! Maar zolang jij hier je pintjes komt drinken, zal ik de eerste jaren niet failliet gaan, hé vent! Nog eentje? *(de boer mompelt iets onverstaanbaars)* Ja, dus! *(ze schenkt een pint)*.

't Schijnt dat madame De Vis razend was, omdat de burgemeester dat proces-verbaal

niet wou vernietigen. Maar ik persoonlijk, ik vind, gemeenteraadslid of niet, ieder is gelijk voor de wet! Zo zou het toch moeten, hé Bertje? Zeg, luister je wel? (*Bertje richt zich even op*).

Waarom ben jij niet naar die gemeenteraadszitting geweest? Als er één man aanwezig had moeten zijn, was jij het toch! De muur stond op de agenda. Hoor je me? JOUW muur!

BOER : Hein? Wàa-at? Wat is er van mijn muur?

MARIETTE : Dat ze hem misschien gaan afbreken, begot! Dat is toch geen gezicht ook! Zo temidden van de velden en weiden een stuk van een muur. Wat doet dat ding daar nog?

BOER : (*plots heftig*) Die muur blijft er staan zolang ik dat wil! En daar zullen tien gemeenteraadszittingen niks aan kunnen veranderen!

MARIETTE : Misschien krijg je er nog een vergoeding voor. Hoewel, ik zie niet in dat die muur één frank waard is.

(*weer samenzweerderstoont*) 't Schijnt dat de gemeente een recreatiepark wil aanleggen aan de andere kant van je weiden; en dan zou ...

BOER : Die muur blijft daar staan! Is dat goed begrepen?

MARIETTE : Waarom ben je zo aan die muur gehecht? Allee, wat nut heeft dat ding nu? Of is er soms iets speciaals met die muur?

BOER : (*aarzelt even*) Euh...

(*Mariëtte heeft echter zijn aarzelings heel betekenisvol geïnterpreteerd*).

Bah nee! 't Is dat die muur nog wat bescherming biedt voor mijn koebeesten als de

wind uit het noorden blaast, versta je mij?

MARIETTE : Ah bon! 'k Wist niet dat je zo'n dierenvriend was! Nu eens serieus, hein, Bertje: dat stukje muur kan nog geen bescherming bieden aan de paddestoelen errond! *(ze leunt voorover met het hoofd dicht bij Bertje)*

Nog een jeneverke? Eentje op mijn kosten. Enne... je weet dat je mij altijd kunt vertrouwen, hé! *(schenkt in)*. Kom, zeg het mij maar. Aan wie anders moet een vrijgezel zijn geheimen kwijt? Je moet zo'n zwaar geheim niet alleen willen dragen, Bertje. Vooruit, vertel het mij: wat is er zo speciaal aan die oude muur in je weide? Kom, ik zal het aan niemand verder vertellen. In alle eer en geweten. Ik zweer het! *(zij bijt zich in wijs- en middelvinger)*. Wel, ik luister, Bertje!

BOER : *(hij kijkt eerst 's rond om te zien of er niemand anders aanwezig is)*

Wel... mijn grootvader, Pee Alfons, heeft mij altijd verteld dat dat stuk muur nog een overblijfsel is van de Romeinen. Tweeduizend jaar oud is die muur ondertussen! En ... hij is van mij! Helemaal van mij alleen!

MARIETTE *(ontgoocheld)* Ha, dat is het grote geheim! Maar waarom doe je daar zo geheimzinnig over? Je zou er fier om moeten zijn!

BOER : Ja, maar ik ben wat slimmer dan jij: als ik dat bekend maak, dan wordt die muur een monument. En dan wordt dat staatseigendom! Dan ben ik mijn muur kwijt!

MARIETTE : Ha zo! Dat is goed gezien, jongen! Je bent inderdaad slimmer dan ik gedacht had. *(listig)* Maar...Nog eentje? *(Ze schenkt hem nog een jenevertje in)*

Als die muur van de staat is en als monument geklasseerd is, dan kunnen ze die muur nooit meer afbreken. En dan zijn je koebeesten voor altijd beschut tegen de

noorderwind. Bertje, Mariëtje is ook niet van gisteren, hé! Er is nog iets anders met die muur. Kom, wie A zegt moet ook B zeggen!

BOER (*kijkt weer eens rond en gaat nu zelfs ook achter het barmeubel kijken*)

Niemand kan ons toch horen, hé, Mariëtte?

MARIETTE : Wees gerust, Bertje. Niemand; alleen Mariëtje en jij.

BOER : Allee, vooruit dan!

Op zijn sterfbed heeft mijn grootvader mij verklapt dat er een grote Romeinse schat onder die muur verborgen zit. De schat van Diaklootjanus. Of zoiets.

MARIETTE : De schat van ... Hahaha! (*ze begint onbedaarlijk te lachen*). Dat is een goeie!

Da's echt een goeie!

BOER : Zeg Mariëtte, als je mij hier staat uit te lachen, zeg je het mij, hein! Ik ben weg, zie!

En geen halve voet zet ik hier nog binnen!

MARIETTE (*haastig*) Nee, nee! Ik lach je niet uit! Ik lach om heel die situatie. En vooral om Pee Alfons. Je weet toch dat je grootvader berucht was om al de grappen die hij uithaalde. Zelfs met zijn beste vrienden. Niemand was veilig voor zijn fratsen. Vraag het maar aan dokter Bosteels. Hij is al lang op rust nu, maar hij weet het nog goed, hoor!

BOER : Wat bedoel je?

MARIETTE : Op een keer preekte mijnheer pastoor over de zonde en vooral over de verleiding. En hij besloot zijn preek, met bulderende stem: "En als er u ooit iemand voorstelt om 'vuile manieren' met u te doen, sla hem dan met mijn complimenten op zijn bakkes!" Na de mis ging Pee Alfons direct naar de dokter. "Mijnheer den

dokter", zei hij, "mijn keel doet vréééselijk zeer!" "We zullen eens kijken, zei Bosteels. Steek je tong eens uit!" En patat, Pee gaf hem een oorveeg. "Met de complimenten van de pastoor, hé!" (*lacht*)

Ja, Pee was een onverbeterlijke grapjas. Laat je niet vangen, Bertje!

BOER : Maar ik laat mij niet vangen! En als je mij niet gelooft... Hier zie, kijk! (*hij haalt uit zijn portefeuille een paar oude munten tevoorschijn*) Met het beeld erop van die Dia diaklootjanus.

MARIETTE : (*geschrokken*) Hoe kom je daaraan? Ze lijken net echt!

BOER : Natuurlijk zijn ze echt! Ze zijn eens bovengekomen bij het ploegen. En als er één zit, zitten er nog! Een hele schat! Ik heb er lang over zitten nadenken hoe ik die schat...

(*Plots komen de burgemeester, mevrouw De Vis en gemeente- secretaris Jozef Dhont het café binnen*)

Geen woord, hé!

MARIETTE(*tot Bertje*) Natuurlijk niet!

(*tot burgemester en co*) Ha! mijnheer de burgemeester. En mevrouw De Vis. Wat een genoegen je hier eens samen te treffen! Welgekomen, welgekomen. De gemeenteraad is vlot verlopen, zie ik!

BURGEMEESTER : Ja, zeg dat wel! Ik geef een rondje, Mariëtte. Er is toch niet veel volk.

(*tot De Vis*) Ik ben echt blij, Simonne, dat alle problemen nu eindelijk van de baan zijn.(*zij geeft hem echter diplomatisch een duwtje, wijzend naar Bertje; de*

burgemeester volgt haar tip en gaat tot bij Bertje). Wel, Bertje, we hebben je gemist op de gemeenteraad! Het ging bijna uitsluitend over jouw beroemde muur.

BOER : *(argwanend opkijkend naar Mariëtte)* Wat bedoel je, 'beroemde muur'?

BURGEMEESTER : *(spottend)* Wel ja! Waar ergens ter wereld, denk je, staat er nog temidden de velden, een half-gesloopte, half omgevallen muur? Wat doet dat ding daar eigenlijk nog?*(gaat naast Bertje plaatsnemen)* Luister eens naar je burgervader, Bertje. We zijn van plan een weg te trekken naar dat nieuwe recreatiegebied aan de overzijde van je weiden. Maar die muur staat pal in de weg. We kunnen natuurlijk omheen die muur, maar dat kost al vlug een miljoen meer. En zoveel is die muur toch niet waard, hé?

BOER :*(kijkend naar Mariëtte)* Zeker niet!

BURGEMEESTER : Mevrouw De Vis van de oppositie wou eerst nog inbrengen dat... Wel, Simonne, zeg het hem zelf, hé!

DE VIS : *(bij Bertje)* Wel... Bertje, mijn grootvader was de beste vriend van jouw grootvader, Pee Alfons. Ik heb mijn vader eens horen zeggen dat die muur in jouw weide al vreselijk oud is en...

BOER : Vreselijk oud? Niks van!

MARIETTE : Hoogstens honderd jaar, hé Bertje?

BOER : Ja, zoiets!

DE VIS : Tiens! Mevrouw Van de Pestel heeft me vorige week nog vertrouwelijk verteld dat die muur het oudste monument van onze provincie moet zijn. En zij kan het toch wel weten, zeker!

MARIETTE : Madame Van de Pestel is een droge distel! Ze heeft hier nog nooit een voet binnengezet! Zo droog als de perkamenten waar ze voortdurend met haar neus op zit!

BURGEMEESTER : Hela! Geen kwaad woord over onze archivaresse, hé! Al is ze van de oppositie en zo droog als kurk, haar werk doet ze perfect. Een echte maniak is ze. Maar een beetje te koel om goed te zijn, nietwaar?

DE VIS : Zij vermoedt zelfs dat die muur wel eens uit de Romeinse tijd zou kunnen stammen!

BOER *:(reageert overdreven)* Haha! Gek is dat mens, ja! Uit de Romeinse tijd! Haha! En waarom niet uit de tijd van Napoleon? Da's nog ouder! Haha!

MARIETTE : Ja, gek is ze! Straks komt ze nog vertellen dat er een Romeinse schat onder die muur begraven ligt, hé Bertje?

(iedereen lacht; enkel Bertje kijkt razend naar Mariëtte)

DE VIS : Daarom tekende ik eerst wat protest aan bij het voorstel om die muur te slopen. Ik bedoel, als hij echt oud was geweest, dan ...

BOER : Maximum honderd jaar en geen dag meer, zeg ik je! Pee Alfons heeft die muur nog zelf gebouwd. Dat heeft hij mij op zijn sterfbed nog gezegd!

MARIETTE : Juist! En een moppentapper dat dat was! Vraag het maar eens aan notaris Van Zuylen! Die keer dat...

BURGEMEESTER : Jaja, stop maar, Mariëtte. We kennen ze al alle 12, de grappen van Pee

Alfons.

SECRETARIS : Ja, en morgen zijn het er al 13 ! Want elke dag doet een of andere dorpsbewoner er nog eentje bij!

DE VIS : Wel, als het dan zo is... Dan zal ik mij er ook maar bij neerleggen. Die lelijke muur moet dan maar verdwijnen.

BURGEMEESTER : Voilà! Zo is het, zie. Ik zeg altijd: 'Het nut van het algemeen...

(Nu komt een vreemde man binnen. Hij draagt een lange jas en een vreemde hoed; hij is deftig, maar excentriek; hij spreekt wat geaffecteerd en met een zwaar Hollands accent)

KELDERMANS : Goeijen avon, heren en mademoiselle.

(iedereen kijkt hem verwonderd aan; zij bekijken hem argwanend)

Keldermans is mijn welluidende naam. Archeoloog, palynoloog en porofessor in de atoomspectroscopie ten behoeve van de paleontologie. Aangename kennismaking
(hij steekt de hand uit naar de boer en daarna naar de anderen)

BOER : Ook zovele...

BURGEMEESTER en SECRETARIS: Aangenaam, meneer. *(ze blijven hem aanstaren; er valt een stilte)*

BURGEMEESTER : Ben je... ben je verdwaald?

KELDERMANS : Zo zou je het wel kennen noemen, ja. Mijn adagio is immers: "Absit reverentia vero".

BOER : Wat zei't 'em?

KELDERMANS : "Men verzwijge de waarheid niet om iemand te ontzien". En ergo, ook zichzelf niet. Ik zocht eigenlijk het snijpunt van de coördinaten van 50°50' oosterlengte en 3°36' noorderbreedte. Precies op dat snijpunt had ik een oude muur moeten vinden. Maar ik bots hier op jullie!

MARIETTE : Een muur? Zoek je een oude muur? Hier?

BOER : Al lang afgebroken, man!

SECRETARIS : Is dat je hobby, oude muren bezoeken ?

Of heeft die muur iets speciaals?

KELDERMANS : Nou en of zou ik zeggen! Onwijs-gaaf belangrijk is die muur. In het jongste nummer van het tijdschrift van het "Archeologisch Museum", waar ik nota bene redacteur van ben, stond een boeiend artikel van ene A. Van de Pestel. De auteur is van dit eigenste dorp hier. Kennen jullie hem?

BOER : Nooit van gehoord, man!

DE VIS : Natuurlijk. Maar 't is een 'zij'. Zij is archivaresse hier in ons dorp.

KELDERMANS : Zie je wel dat alles klopt! Zij beweert dat hier ergens vlakbij, 50°50' oosterlengte en 3°36' noorderbreedte het restant van een Romeinse muur aan te treffen is. En dat is nu toevallig mijn specialiteit. Zeker als vermoed wordt dat het gaat om een muur uit de tijd van keizer Diocletianus.

BOER : Godverdomme!

BURGEMEESTER : Van wie?

MARIETTE : Diaklootjanus natuurlijk!. Wie kent er die niet?

BOER : Ja. Wie niet! Hij komt hier elke week een Duvel drinken.

KELDERMANS : Excuseer, ik begrijp jullie niet al te best. Maar wat ik wou zeggen... Ik wou graag die muur aan een strikt wetenschappelijk onderzoek onderwerpen. Als porofessor in de archeologische wetenschap ben ik bereid jullie in het dankwoord van mijn onderzoek te betrekken.

MARIETTE : Ach kom, mijnheer. Je gelooft die praatjes toch niet zeker! Die muur is amper honderd jaar oud.

KELDERMANS : Hoezo? Maar Van de Pestel...

BOER : Daar zeg je het. Van de Pestel! Jaja!

KELDERMANS : Maar zij heeft een serieuze reputaatsie opgebouwd bij ons in Nederland.

BOER : In Nederland, ja!

KELDERMANS : Zij heeft natuurlijk niet zoveel ervaring als een echte porofessor als ik. Zij is tenslotte maar amateur, begrijp je?

BOER : Voila! Daar zeg je het!

BURGEMEESTER : Maar die muur stelt echt niet zoveel voor, hoor!

BOER : Dat moet een vergissing zijn!

SECRETARIS : Maar ik meen toch te weten dat ...

BURGEMEESTER : Jozef, zwijgen, hé jongen, of morgen sta je aan de vuilniskar!

KELDERMANS : Ik zou toch eens graag de gemeentelijke overheid hierover interpellieren.

De burgemeester of zo moet daar toch iets van weten.

BURGEMEESTER : Ga je gang, mijn beste. Je spreekt met de gemeentelijke overheid himself. En dit hier is mijn linkerhand, de secretaris.

(de secretaris toont zijn linkerhand)

KELDERMANS : Wat een toeval, zeg! Ik zoek de kruising van 50°50' oosterlengte en 3°36' noorderbreedte en ik bots niet op de muur maar op de burgemeester! Aangenaam, weledelgeboren heer burgemeester. Mijn naam is Keldermans, archeoloog, palynoloog en ...

BURGEMEESTER : Jaja, zeer aangenaam. Maar het is al laat nu, mijnheer de porofessor, euh... Professor, bedoel ik.

KELDERMANS : Porofessor in de archeologie, de palynologie en de atoomspec...

BURGEMEESTER : Jaja. Nog meer aangenaam. Maar die muur kan je vanavond toch niet meer gaan bekijken. En 't loont toch de moeite niet. Meneer de secretaris hier zal je naar het hotel brengen. De gemeente biedt je gratis logis aan.

KELDERMANS : Gratis? Raar volk, die Vlamingen! Dank je wel! Als Nederlander is dat mooi meegenomen, niet? Maar ik zou ook graag de eigenaar van dat perceel waar de muur op gesitueerd is, willen contacteren. Want zonder zijn toestemming kan ik moeilijk enkele wetenschappelijke proeven op die muur gaan uittesten. Die muur is toch nog steeds privébezit, geloof ik? Lang zal dat niet meer duren. Trouwens, volgens A. Van de Pestel kan dat geen probleem opleveren: haar artikel vermeldt de

eigenaar als een dronkelap die er geen idee van heeft hoe waardevol die muur eigenlijk wel is. Ik bedoel voor de wetenschap, zie je. Voor de archeologie.

BOER : Dat zal wel heel moeilijk zijn! De eigenaar is voor twee maand naar het buitenland.

Voor een of andere ontwenningsskuur. Weet jij precies waar, burgemeester?

BURGEMEESTER : Nee! Hij is een zeer eenzellig persoon.

MARIETTE : En asociaal ook! Drinkt alleen maar thuis!

BURGEMEESTER : Jozef, breng jij nu de heer professor naar het hotel 'De Drie Sterren', op kosten van de gemeente.

SECRETARIS : Goed! Kom, mijnheer. Als je gratis logies wil, is het nu. Straks bedenkt de burgemeester zich misschien en voor hetzelfde geld sta je morgen bij de vuilniskar! Opstappen, mijnheer!

KELDERMANS : Adé! "Veni, vidi ... nondum vici!"

(Keldermans en de secretaris af)

BURGEMEESTER : Verdomme, verdomme! Die stomme Van de Pestel verpest hier al onze plannen!

BOER : Zeg dat wel, ja!

BURGEMEESTER : We moeten die vent zo vlug mogelijk afschepen. Stel je voor dat hij dat stom stuk muur tot monument laat uitroepen! Dan mogen we én onze weg én het recreatiepark vergeten. Maar jouw tussenkomst, Bertje (*hij geeft Bertje een schouderklop*) was geniaal! Voorlopig kan hij niet op je weide. Ik zorg er wel voor

dat onze professor in de archeologie en de polydinges zo vlug mogelijk weer op de trein naar Nederland zit. En liefst compleet gedemoraliseerd. Desnoods ook op kosten van de gemeente!

MARIETTE : Als ik hier ook iets mag zeggen, mijnheer de burgemeester.. Ik zou die vijg van een Van de Pestel toch ook eens aanpakken. Dat ze die zever voor haar zelf houdt, hé!

BOER : Goed gezegd, Mariëtte!

BURGEMEESTER : Geen slecht idee. Ik verwittig vanavond nog agent De Simpel dat hij in geen geval een vergunning aflevert om het terrein van de afwezige eigenaar van de muur te betreden. Akkoord, hé Bertje?

BOER : Wat kan ik daar op antwoorden?

BURGEMEESTER : Hoe? Doe je niet meer mee met ons?

BOER : Maar ik zit toch in Australië voor twee maand!

BURGEMEESTER : (*lacht*) Allee, tot later! (*Af*)

DE VIS : (*dromend*) Dat zou nogal wat zijn ,hé! Stel je voor: in onze wijk, een Romeinse site, wetenschappelijk heel belangrijk! En daar ben ik dan wijkhoofd van! 't Is te mooi om waar te zijn allicht. (*plots hevig tot Bertje*) Die muur, die mag hier niet verdwijnen! Waarom gebaarde je daarnet van krommen haas?

BOER : Omdat ik verdomme niet wil dat er iemand aan mijn muur komt oefelen!

DE VIS : Geloof jij dan ook dat die muur echt zo oud is?

BOER : Ik ben niet gek!

MARIETTE : Hij heeft hem nog zelf gemetseld, hé Bertje?

DE VIS : Nee toch!

MARIETTE : Jazeker! En... Simonne, ik ga sluiten!

DE VIS : Jaja, je moet op mij niet wachten. Ik wou toch net opstappen. Wel, dat was toch wat, hé!

BOER : Wat?

DE VIS : Die Hollandse geleerde. Bertje, luister eens... Als je die man nu zo'n test laat doen, één keertje maar, dan zou je muur daar toch niet veel schade van ondervinden, hé? En misschien blijkt dan dat ...

BOER : Wie één vinger naar mijn durft uitsteken, gooi ik eigenhandig in de beerput!

DE VIS : Oh! Koppige boer! Als 't zo is, goede avond iedereen (*af*)

MARIETTE : Maar wat is dat nu allemaal met die muur?

BOER : Wat heb ik je gezegd! Zelfs die geleerde professor denkt dat die muur tweeduizend jaar oud is. Als ik die schat ooit nog wil opdelven, moet ik het vannacht gaan doen. Of ik zou nog eens te laat kunnen komen

MARIETTE : Je hebt groot gelijk! Als ik zo bang niet was voor de donkerte 's nachts, ik zou met je meegaan om te helpen graven.

BOER : Bedankt! Het enige wat jij moet doen, is zwijgen! En als ik die schat vind, dan schenk ik de oorbellen aan jou!

MARIETTE : (*héél blij*) Oh Bertje, echt? Oh mijn lief Berteken! (*zij geeft hem een kus op de wang*)

BOER : Als je kunt zwijgen, hé! Als! Want wat de vrouwen weten, blijft gesloten gelijk water in een zeef gegoten.